

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2024 r. – Ignatova/Rada

(Sprawa T-601/24)

(C/2025/406)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Anastasia Ignatova (Moskwa, Rosja) (przedstawiciel: C. Zatschler, Senior Counsel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2024/2456 z dnia 12 września 2024 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim nazwisko skarżącej pozostawiono w wykazie osób, podmiotów i organów, do których mają zastosowanie te środki ograniczające;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2024/2455 z dnia 12 września 2024 r. wykonującego rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających ⁽²⁾ w zakresie, w jakim nazwisko skarżącej pozostawiono w wykazie osób, podmiotów i organów, do których mają zastosowanie te środki ograniczające; (zwanym dalej łącznie „zaskarżonymi aktami”) oraz
- obciążenie strony pozwanej jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana popełniła błędy w ocenie, stosując wobec skarżącej „kryterium członka najbliższej rodziny” określone w art. 2 ust. 1 lit. g) człon drugi decyzji Rady (UE) 2014/145/WPZiB ze zmianami i w art. 3 ust. 1 lit. g) człon drugi rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 ze zmianami [dalej „drugim człon kryterium g)“].
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem drugiego członu kryterium g). Zarzut drugi dzieli się na pięć części: Część pierwsza dotyczy braku podstawy prawnej w art. 215 TFUE dla drugiego członu kryterium g). Część druga dotyczy niezgodności z prawem pierwszego członu kryterium g), z którym to członem drugi człon jest nierozdzielnie związany, co tym bardziej czyni go niezgodnym z prawem. Część trzecia dotyczy tego, że drugi człon kryterium g) narusza prawo do życia rodzinnego chronione na mocy art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz zasadę proporcjonalności. Część czwarta dotyczy tego, że drugi człon kryterium g) jest oczywiście nieodpowiedni do osiągnięcia zamierzonych celów i jako taki nieproporcjonalny. Część piąta dotyczy tego, że drugi człon kryterium g) narusza zasadę pewności prawa w zakresie, w jakim pozwana zmierza do nadania pojęciu „członka najbliższej rodziny” szerszego znaczenia niż to, które należy wywieść ze zwykłej wykładni tego określenia. W tym celu zgodnie z wyżej wymienionymi zasadami wymagana jest zawężająca wykładnia pojęcia „członka najbliższej rodziny”.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że przyjmując zaskarżone akty w zakresie, w jakim dotyczą one strony skarżącej, pozwana naruszyła obowiązek uzasadnienia.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2024/2456 z dnia 12 września 2024 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. L, 2024/2456).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2024/2455 z dnia 12 września 2024 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. L, 2024/2455).